

zidla, způsobený strojní silou. Nižší soudy zjistily, že žalobce byl při jízdě postříkán olejem, unikajícím ze strojové součástky otvorem v podlaze automobilu. O příčinné souvislosti škody s provozem automobilu nemůže tedy býti pochybnosti. Proto nezáleží na tom, zda žalovaný zavinil, že olej stříkal z rychlostní skříně a že v podlaze byl otvor, jímž olej stříkal dovnitř vozu, ani na tom, zda žalovaný přikryl díru hadrem, jakmile se na závadu přišlo. Podle § 2 zák. aut. byl by prost ručení, kdyby byl prokázal některý z vyvíňovacích důvodů tam uvedených. O to se však žalovaný ani nepokusil. Poněvadž žalobce byl automobilem dopravován, ručí mu žalovaný podle §§ 1 a 2 zák. aut. jen, když se doprava stala za úplatu nebo při živnostenském provozování dopravy (§ 4 aut. zák.). Tuto skutečnost jest tedy zjistiti. Teprve, kdyby nebyla zjištěna, bylo by uvažovati o ručení žalovaného podle předpisů občanského zák.

Čís. 11193.

Soud, jenž zahájil opatrovnické řízení, zůstal příslušným opatrovnickým soudem, i když se později změnila okolnosti, jež byly při zahájení řízení rozhodné pro určení příslušnosti.

Předpis § 44 j. n. byl zachován v platnosti § 4 zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1931, R I 894/31.)

Okresní soud v Hostouni vyhověl návrhu manželského otce, by mu bylo vydáno dítě. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu otce zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil spisy soudu první stolice s příkazem, by je postoupil příslušnému okresnímu soudu v Tachově k dalšímu jednání.

Důvody:

Nejvyšší soud, zkoumajе podle §§ 41 třetí odstavec a 44 j. n. z úřadu především otázku příslušnosti soudní, seznal, že okresní soud v Tachově jako opatrovnický soud nezletilé Pavly B-ové schválil smír o výživě a výchově této nezletilé, který ujednali její rodiče při dobrovolném rozvodu podle protokolu ze dne 18. června 1924, již usnesením ze dne 18. června 1924, vydaným podle formuláře čís. 149, v němž jest i schvalovací doložka opatrovnického soudu. Připojil-li později okresní soud v Tachově na příkaz rekursního soudu ze dne 21. února 1931 ještě do spisů schvalovací doložku ze dne 20. března 1931, opakoval tím jen to, co již dříve učinil a co nebylo rekursnímu soudu na první pohled ze spisů zřejmé. Z toho plyne, že okresní soud v Tachově zahájil řádně opatrovnické řízení ve příčině nezletilé Pavly B-ové již v roce 1924 a že zůstal podle § 29 j. n. příslušným opatrovnickým soudem, i když se později změnila okolnosti, jež byly při zahájení řízení rozhodné pro určení příslušnosti (viz k tomu výnos ministerstva spravedlnosti ze dne

3. června 1931, čís. 21.695, uveřejněný ve Věstníku z roku 1931 pod čís. 5). K rozhodování o otcově návrhu na vydání dítěte podle § 142 obč. zák., podaném dne 31. července 1929, nebyl tedy příslušným okresní soud v Hostouni, nýbrž okresní soud v Tachově jako soud opatrovnický. Bylo proto podle § 44 j. n., jenž byl předpisem § 4 zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. zachován v platnosti, učiniti k dovolací stížnosti otcově z úřadu opatření, by tato opatrovnická věc byla přikázána soudu pro ni příslušnému. Za tím účelem bylo zrušiti usnesení vydaná oběma nepřislušnými nižšími soudy a naříditi soudu první stolice, by spisy postoupil k příslušnému jednání okresnímu soudu v Tachově.

Čís. 11194.

Žaloba, již se kupitel domáhá proti exekuci k vydobytí kupní ceny zrušení kupní smlouvy pro neodstranitelné vady dodaného zboží, není žalobou opoziční, nýbrž žalobou ze správy (žalobou redhibiční), třebaže jest se v žalobě domáháno i výroku, že exekuce jest nepřipustná. Nejde o skutečnosti zrušující vydobývaný nárok podle § 35 ex. ř., byly-li tu vytýkané vady již v době vzniku exekučního titulu (v době dodání), třebaže se ukázaly teprve později.

Při splátkových obchodech zůstává kupiteli, pokud kupní cena není úplně zaplacená, zachován nárok ze správy, i když byl rozsudkem odsouzen k zaplacení kupní ceny a byla proti němu vedena exekuce k vydobytí kupní ceny.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1931, Rv I 1465/30.)

Žalobce koupil od žalované firmy stroj na splátky, a, ježto je neplatil, vymohla si žalovaná proti němu rozsudek ze dne 7. července 1929 na zaplacení kupní ceny. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalované, by bylo uznáno právem, by kupní smlouva, jež jest podkladem rozsudku ze dne 7. července 1929, byla (pro neodstranitelné vady stroje) zrušena a by byla exekuce vedená na základě řečeného rozsudku prohlášena za nepřipustnou. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, majíce za to, že tu není podmínek žaloby podle § 35 ex. ř., ježto vady stroje byly tu již před vznikem exekučního titulu.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších stolic a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal.

D ů v o d y :

Pro posouzení, o jakou žalobu jde, nerozhoduje její pojmenování žalobcem jako žaloby opoziční podle § 35 ex. ř., nýbrž směrodatným jest obsah žalobního děje a zejména žalobního žádání, v němž dochází jasného výrazu, jakého nároku se žalobce domáhá. Podle žalobního děje není pochybnosti o tom, že žalobce uplatňuje nárok ze správy podle § 932 obč. zák. pro neodstranitelné vady dodaného stroje, překážející jeho řádnému užívání, a žalobní žádání důsledně se domáhá zákonného